

Dosar nr. 47338/3/2016

Sentința penală nr. 18/F

Ședința publică din data de 13 ianuarie 2020

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE - GHEORGHE BRÎNDUȘA ELENA
GREFIER - ADRIANA VASILESCU

MINISTERUL PUBLIC - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat prin procuror **GINA BULAT**

Pe rol pronunțarea asupra prezentei cauze penale privindu-o pe inculpata **Pătru Ana-Maria**, trimisă în judecată în stare de *arest la domiciliu*, prin rechizitoriul nr. 308/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 Republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 Republicată, cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen., cu aplicarea finală a art. 38 alin. 1 din C.pen. și art. 5 alin. 1 C.pen.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de **2 decembrie 2019**, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Tribunalul, conform disp. art. 391 alin. (1) C.p.p a amânat deliberarea și pronunțarea hotărârii la termenul din data de 2 decembrie 2019, ulterior, la termenele din data de 16.12.2019 și 30 decembrie 2019 în baza disp. art. 391 alin. (2) C.p.p și ulterior, pentru astăzi, 13 ianuarie 2020, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A – Serviciul Teritorial Ploiești, emis la data de 29.12.2016, în dosarul penal nr.308/P/2016 s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest la domiciliu, a inculpatei Pătru Ana Maria pentru

săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art.291 alin.(1) C.p. rap.la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic art.5 alin.(1) C.p. spălarea a banilor, prev. de art.29 alin.(1) lit.b) din Legea nr.656/2002, rep., cu aplic.art.5 alin.(1) C.p., trafic de influență prev. de art.291 alin.(1) C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 5 alin.(1) C.p., trafic de influență , prev. de art.291 alin.(1) C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic.art.5 alin. (1) și spălarea banilor prev. de art.29 alin.(1) lit.b) din Legea nr.656/2002 rep., cu aplic.art.5 alin.(1) C.p.

În fapt, s-a reținut că inculpata Pătru Ana Maria, care a îndeplinit în perioada 2007 – 2016 funcții de conducere în cadrul Autorității Electorale Permanente , în timp ce ocupa funcția de vicepreședinte al Autorității Electorale Permanente, pentru a susține interesele unui important agent economic de pe piața IT din România (SC SIVECO ROMÂNIA SA), care în perioada respectivă avea în derulare contracte de prestări servicii cu Autoritatea Electorală Permanentă, dar și pentru atribuirea unor contracte viitoare, a pretins și primit în schimb importante sume de bani de la reprezentanții firmei amintită.

De asemenea, în aceeași calitate, inculpata Pătru Ana-Maria a pretins și primit sume de bani și de la reprezentantul unui alt agent economic pentru a realiza o intervenție la factori decidenți din cadrul unui anumit minister, în vederea acordării unei audiențe pentru administratorul respectivei societăți, activitate care s-a și materializat în urma demersurilor inculpatei.

Situația de fapt expusă în actul de sesizare se întemeiază, potrivit rechizitoriului, pe mijloacele de probă enumerate în cuprinsul acestuia, la filele 64-71.

După sesizarea instanței și parcurgerea procedurii de cameră preliminară, prin încheierea de ședință din camera de consiliu pronunțată de judecătorul de cameră preliminară la data de 05.04.2017 și rămasă definitivă prin Încheierea penală nr.143/CP/25.04.2017 a CAB- Secția I Penală, s-a dispus respingerea cererilor și excepțiilor formulate de inculpata Pătru Ana Maria, prin apărător ales, referitoare la legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. S-a constatat, în temeiul art.346 alin.(2) C.p.p., legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.308/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA – Serviciul Teritorial Ploiești, privind-o pe inculpata Pătru Ana Maria, precum și a administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală, dispunându-se începerea judecății.

În cursul cercetării judecătorești a fost audiată inculpata (declarația din data de 18.09.2017, filele 113- 116 vol.I dosar instanță), s-a procedat la readministrarea probatoriului constând în audierea martorilor din faza de urmărire penală, fiind totodată administrat și probatoriul încuviințat inculpatei și Ministerului Public, constând în audieri de martori și obțineri de înscrisuri / relații de la mai multe instituții, inclusiv DNA.

În urma evaluării întregului material probator administrat în cauză, Tribunalul reține următoarele:

I. O primă analiză făcută în contextul art.403 alin.(1) lit.c) C.p.p. și al solicitărilor inculpatei vizează aspectele legate de activitatea de urmărire penală efectuată, din perspectiva sesizării organelor de urmărire penală și a probelor administrate de către acestea.

Privitor la modalitatea de sesizare, în rechizitoriu se reține că prin procesul verbal din data de 17.10.2016, procurori din cadrul respectivei unități de parchet **s-au sesizat din oficiu, cu privire la comiterea unor infracțiuni de corupție, reținându-se următoarea situație de fapt:**

„În anul 2010, între SC SIVECO ROMÂNIA SA și Autoritatea Electorală Permanentă a fost încheiat un contract având ca obiect realizarea unui soft destinat procedurilor derulate cu ocazia alegerilor.

Pentru încheierea și buna derulare a plăților pe parcursul contractului, ANA MARIA PĂTRU, președintele Autorității Electorale Permanente, ar fi pretins și primit de la reprezentanții SC SIVECO ROMÂNIA SA un autoturism de lux, respectiv un Range Rover Sport, în valoare de aproximativ 70.000 euro, care ar fi fost achiziționat de la SC PREMIUM AUTO MOTORS SRL București”.

Dosarul astfel constituit a fost înregistrat la parchet sub nr.308/P/2016.

De asemenea, prin procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 21.10.2016, procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către inculpata Ana Maria Pătru, în acest sens reținându-se că:

„În cursul anului 2009, Ana Maria Pătru, în calitate de director general al Autorității Electorale Permanente, a pretins și primit de la reprezentanții SC SIVECO ROMÂNIA SA, în schimbul atribuirii de către autoritatea publică pe care o conducea a unor contracte de prestări servicii IT, un apartament situat în mun.(...), în valoare de aproximativ 150.000 euro.

Plata imobilului respectiv s-a realizat prin simularea unor relații comerciale între SC SIVECO ROMÂNIA SA - în calitate de client și SC INTRAROM SA – reprezentată de Orest Robciuc și SC PETRIMEX SRL, în calitate de furnizori.

În urma acestor relații comerciale SC SIVECO ROMÂNIA SA a virat în conturile furnizorilor echivalentul în lei a sumei de cca 150.000 euro, de unde, mai departe, banii au fost redirecționați în contul SC ANACONSULTING SRL, firmă deținută de Pătru Florin Ștefan, soțul Anei Maria Pătru.”

Dosarul astfel constituit a fost înregistrat la nivelul parchetului cu nr.313/P/2016, ulterior cele două cauze fiind reunite.

Pe parcursul cercetării judecătorești, în urma solicitării de relații de la unitatea de parchet care a efectuat în cauză urmărirea penală, s-a comunicat instanței de către DNA – Serviciul Teritorial Ploiești că, la data de 23.10.2018, în contextul declasificării procedurilor de acordare a statutului de martor cu identitate protejată numitei Socol Irina, au fost declasificate și denunțurile formulate de aceasta la datele de 07.10.2016, 21.10.2016 și 25.10.2016, denunțuri care vizează, printre altele, și faptele deduse judecării în prezenta cauză (filele 1 vol.V , dosar instanță).

Au fost ulterior înaintate instanței, în copie, denunțul formulat la data de 21.10.2016 de către Socol Irina, care vizează exclusiv faptele deduse judecării în prezentul dosar, precum și în extras filele din denunțurile formulate la datele de 07.10.2016 și 25.10.2016 de către Socol Irina și Sadoveanu Gheorghe ce vizează faptele deduse judecării în dosarul nr.47358/3/2016 , respectiv în prezenta cauză (filele 97 – 106 vol.VI dosar instanță).

Astfel, din denunțul formulat la data de 07.10.2016U (deci anterior „sesizării din oficiu”) de către Sadoveanu Gheorghe și Socol Irina, înregistrat la parchet la aceeași dată, sub nr. S 420/07.10.2016, rezultă că a fost încunoștințat organul de urmărire penală privitor la faptul că în anul 2010 a fost încheiat un contract între SIVECO ROMÂNIA SA și Autoritatea Electorală Permanentă, având ca obiect realizarea unui soft pentru a fi folosit în procedurile derulate cu ocazia alegerilor . Pentru încheierea și buna derulare a plăților pe parcursul contractului, Ana Maria Pătru , președintele Autorității Electorale Permanente (...) a pretins achiziționarea unui autoturism de lux , respectiv un Range Rover Sport” (faptă pentru care parchetul s-a sesizat din oficiu prin procesul verbal din 17.10.2016).

Prin denunțul din data de 21.10.2016 (data la care s-a întocmit și procesul verbal de sesizare din oficiu), înregistrat la unitatea de parchet în aceeași zi, sub nr.S 427/21.10.2016, sunt încunoștințate organele de urmărire penală despre fapta inculpatei Pătru Ana Maria de a pretinde în anul 2009, în schimbul ajutorului acordat pentru atribuirea de către Autoritate în cadrul căreia era director general a unor contracte de prestări servicii către SC SIVECO ROMÂNIA, achitarea contravalorii unui apartament în (...).

Prin înregistrarea acestor denunțuri rezultă că ele au fost apreciate ca îndeplinind cerințele prev. de art.290 alin.(2) C.p.p., cu referire la disp. art. 289 alin (2), (4) – (6) C.p.p., constituind astfel un mod de sesizare a organelor de urmărire penală.

Cu toate acestea, parchetul s-a sesizat din oficiu, ulterior încunoștințării făcute de către Socol Irina și Gheorghe Sadoveanu, privitor la aceleași fapte.

Or, potrivit art.292 C.p.p., organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice altă cale decât cele prevăzute la art.289 - 291 (plângere și denunț) și încheie un proces verbal în acest sens.

Tribunalul constată așadar o încălcare a dispozițiilor legale în activitatea de urmărire penală încă de la debutul acesteia, respectiv din momentul sesizării.

Din această perspectivă se constată, pe lângă afectarea legalității respectivelor acte de urmărire penală și afectarea loialității, ce ține de moralitatea procesuală, în sensul că activitatea organelor judiciare, în special a celor de urmărire penală trebuie să se desfășoare fără a produce în mod arbitrar sau contrar normelor procesuale probe cu rea credință sau prin utilizarea de manopere sau strategii.

Retine, din această perspectivă Tribunalul, disp.art.2 din C.p.p., potrivit cărora procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege, dar și cele ale art.8 din același cod, în conformitate cu care organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecată cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților, exigențe ce nu sunt satisfăcute în cauză în faza de urmărire penală.

Privitor la rațiunea organului de urmărire penală de a proceda în sensul ascunderii, prin clasificare, a modului real de sesizare, nu se poate aprecia în sensul că s-ar fi urmărit prin aceasta protejarea denunțatorului, respectiv a numitei Socol Irina, în condițiile în care, pe de o parte, aceasta figurează în dosar atât ca martor cu identitate reală, cât și ca martor protejat, calitate în care i-au fost atribuite două identități și în consecință dând declarații distincte în toate aceste calități și, pe de altă parte, în ceea ce-l privește pe numitul Gheorghe Sadoveanu, acesta figurează doar ca martor, nepunându-se problema protejării identității sale.

În opinia Tribunalului, față de construcția acuzației din cauză, de interacțiunile din „martora” Socol Irina și inculpată din timpul urmăririi penale, în realitate s-a urmărit inducerea în eroare a acesteia, pentru ca astfel să-și păstreze încrederea în Socol Irina, a cărei influență asupra inculpatei este nu numai afirmată de către Pătru Ana Maria, dar și confirmată de datele și împrejurările ce rezultă din mijloacele de probă administrate în cauză.

Efectele acestei influențe s-au concretizat inclusiv în determinarea inculpatei în sensul recunoașterii faptelor.

Astfel, contrar susținerilor constante făcute de către inculpată pe parcursul urmăririi penale, prin ultimele două declarații date în această fază, în datele de 07.12.2016 și 12.12.2016, inculpata Pătru Ana Maria, asistată de către avocatul Bulai Ovidiu a „recunoscut faptele reținute în sarcina sa”.

Privitor la acest avocat, în rechizitoriu se reține că la data de 05.12.2016 inculpata a informat organele de urmărire penală că înțelege să denunțe unilateral contractele de asistență juridică încheiate până la acea dată cu avocații Ene Corbeanu Cristian, Ene Corbeanu Elisa, Cumanov Laura, Vlad Tobă, Răzvan Dejeu Andrei și că, începând cu data de 05.12.2016, inculpata a fost reprezentată de apărător ales - avocat Bulai Ovidiu.

În cursul cercetării judecătorești au fost administrate o serie de probe, inclusiv audierea în calitate de martor a av. Bulai Ovidiu, din care rezultă că inițiativa renunțării la avocații aleși și a angajării acestui avocat nu a aparținut inculpatei, acesta fiind contactat și plătit de către Socol Irina, martor denunțator în cauză. Susținerile inculpatei legate de această împrejurare sunt confirmate chiar de către dl. av. Bulai Ovidiu, care a fost audiat și în dosarul nr.48239/3/2017/a1 (filele 229- 238 vol.I dosar instanță), dar și în prezenta cauză (declarația 17.04.2019; filele 190 – 191 vol.VI, dosar instanță) prezentând anumite aspecte și în dosarul Inspecției judiciare S346/IJ/1039/D/P/2017 (filele 196 – 197, vol.VI dosar instanță) din toate aceste declarații rezultând fără echivoc că a fost de acord să acorde asistență juridică inculpatei Pătru Ana Maria la solicitarea d-nei Socol Irina care a achitat costurile aferente acestor servicii. În nota prezentată Direcției de inspecție judiciară pentru judecători a precizat că această acceptare a fost urmare și a unei discuții purtate cu doamna Angelica Enache (avocata Irinei Socol). Chiar dacă în declarația dată în fața instanței în calitate de martor, dl.av. a susținut că de la d-na Angelica Enache ar fi obținut numai informații legate de amplasarea sediului parchetului (informație publică), Tribunalul constată că inițial martorul a afirmat că nu a discutat niciodată legat de dosar cu d-na Angelica Enache, nici înainte de încheierea contractului de asistență juridică la data 05.12.2016, nici ulterior, pentru ca, după ce i-a fost prezentată nota susmenționată, să-și nuanțeze răspunsul în sensul celor prezentate.

În acest context se pune problema independenței avocatului față de calitatea reală de martor denunțator a celei care l-a contactat și i-a plătit onorariu și care este cu evidență interesată de satisfacerea propriilor sale interese, având, din această perspectivă, o poziție asemănătoare cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente (a se vedea în acest sens paragraful 50 din Decizia nr.59/2019 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României din 01.08.2019). Referitor la aceștia din urmă, s-a precizat că, fiind interesați în proces, ei acționează pentru apărarea intereselor lor legitime, ca urmare, declarațiile lor în legătură cu cauza în care au calitatea procesuală principală sunt, de principiu, concentrate în susținerea poziției pe care o au, ceea ce îi poate determina să facă declarații necorespunzătoare adevărului.

În ceea ce-o privește pe martora Socol Irina se constată că în cauză, contrar situației reale în sensul că a denunțat faptele mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la acestea (fiind realizate cerințele art.292 alin.(2) C.p.), nu s-a dispus clasarea, tocmai în vederea păstrării caracterului clandestin al calității sale de martor denunțator, prin rechizitoriu dispunându-se formal disjungerea cauzei în vederea continuării cercetărilor într-un nou dosar înregistrat separat, față de suspecta Socol Irina, cercetată sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni de cumpărare de influență. Caracterul formal al acestor așa-zise cercetări este dovedit de faptul că, deși încă de la momentul întocmirii rechizitoriului în prezenta cauză, existau date, cel puțin la fel de relevante ca în cazul inculpatei Pătru Ana Maria, care să îndreptățească organul de urmărire penală să dispună o soluție, nici până în prezent nu s-a dispus de către procuror o astfel de soluție (după cum s-a precizat de către parchet la solicitarea instanței prin adresa primită la 16.05.2018 (fila 101 vol.II), așteptându-se probabil pronunțarea unei hotărâri în cauză, dar și de afirmațiile făcute de către Socol Irina, cu ocazia audierii de către instanță (declarația din 06.02.2019, filele 82-87 vol.VI dosar instanță), în sensul că nu i s-a adus la cunoștință de către organele de urmărire penală faptul că ar avea calitatea de suspect sau inculpat privitor la vreo infracțiune aflată în legătură cu faptele ce formează obiectul prezentului dosar. Rezultă, așadar, că numita Socol Irina a avut cel puțin la nivel de percepție (posibil confirmată de o înțelegere cu organele de urmărire penală) convingerea că beneficiază de această cauză de nepedepsire.

O situație similară există și în ceea ce-l privește pe martorul Gheorghi Sadoveanu, în contextul în care prin rechizitoriu s-a dispus disjungerea cauzei și în vederea continuării cercetărilor într-un nou dosar înregistrat separat față de reprezentanții SC SADO ALINA IMPEX SRL și SC SIVECO ROMANIA SA, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, constând în aceea că, în cursul anului 2001 cele două societăți au derulat mai multe tranzacții financiare fictive care au generat o parte din lichiditățile bănești necesare achiziționării autovehiculului marca Land Rover Range Sport pretins și primit de inculpata Pătru Ana Maria.

Rezultă, așadar, interesul martorei Socol Irina, în sensul confirmării aspectelor sesizate organelor de urmărire penală, inclusiv prin obținerea unei declarații de recunoaștere făcută de către inculpata. Această intenție este dovedită și de o discuție purtată la data de 13.11.2016 (după sesizarea organelor de urmărire penală și cu două zile înainte de reținerea inculpatei) între Socol Irina și Pătru Ana Maria, discuție înregistrată de parchet și atașată la un alt dosar de urmărire penală, respectiv dosarul nr.110/P/2016, instrumentat de aceeași procurori, Onea Lucian și Răileanu Cerasela, în baza unei sesizări din oficiu din data de 12.04.2016 privind alte persoane, respectiv pe numitul Ghiță Sebastian, ș.a, cauză ce ulterior a fost preluată de la Serviciul Teritorial Ploiești de către Structura Centrală a D.N.A – Secția de combatere a corupției, reușindu-se după demersuri repetate atașarea acesteia și la dosarul cauzei (filele 96, 166-170, vol.VI, dosar instanță).

Din respectiva discuție rezultă că Socol Irina o asigură pe Pătru Ana Maria că nu a făcut niciun denunț împotriva sa, prezentându-i elemente care să o convingă că există probe care o incriminează și o îndeamnă să încheie un acord de recunoaștere („În momentul când te cheamă acolo, tu trebuie să spui așa: că eu vreau să merg pe acord de recunoaștere. Tu nu trebuie să spui ce îmi spui tu mie acum, chiar dacă ai dreptate...”).

Interesul martorei în obținerea unei „recunoașteri” din partea inculpatei este, din păcate, convergent cu cel al organelor de urmărire penală, care, deși sunt obligate să asigure pe bază de probe aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei (art.5 C.p.p.) ce trebuie așadar să fie stabilite în urma interpretării corecte a probatoriului și nu să fie construite prin dirijarea acestuia în sensul dorit, au înțeles să asigure „completarea” acestuia cu cele două declarații ale inculpatei, date în împrejurările anterior prezentate. O astfel de manieră de efectuare a urmăririi penale, dincolo de încălcarea caracterului echitabil al procedurii, poate releva și o nesiguranță a procurorilor în existența probelor necesare pentru a dispune trimiterea în judecată.

În aceeași linie se înscrie, în opinia instanței și procedeul de a folosi în „dovedirea faptelor”, ca mijloace de probă, atât declarațiile date în calitate de martori cu identitate protejată (Vrânceanu Constantin Marius – din 21.10.2016, filele 05-06, vol.I după și Mocanu Denisa din 21.10.2016, dată în dosarul penal nr.313/P/2016 – filele 110, 111 și din 25.10.2016, dată în dosarul penal nr.313/P/2016 – filele 112, 113 vol.I după) cât și sub adevărată identitate (declarația din 04.11.2016, filele 193- 195 vol.I după), declarația din 10.11.2016, filele 287 – 288 vol.XI după), de către Socol Irina, încercând să se acrediteze ideea că cele relatate de către aceasta sunt confirmate, printre altele, și de declarațiile martorilor cu identitate protejată Mocanu Denisa (a se vedea susținerea din rechizitoriu de la fila 13, par.2) și respectiv Vrânceanu Constantin Marius (rechizitoriu, fila 46 par.3), în fapt fiind vorba despre declarații date de către aceeași persoană.

Din această perspectivă Tribunalul consideră că a fost pus în pericol principiul liberei aprecieri a probelor, prin încercarea de a obstrucționa accesul la toate datele necesare instanței pentru a putea discerne valoarea probatorie a declarațiilor martorilor și de a dubla în mod fals sursa anumitor date și împrejurări apreciate ca având relevanță probatorie.

Astfel, în baza principiului liberei sau intimei convingeri a judecătorului, acesta va aprecia liber mijloacele de probă administrate în cauză, neexistând o ordine de preferință, referitor la forța probantă a acestora. Totodată, organele judiciare au dreptul să aprecieze în mod liber atât valoarea fiecărei probe administrate, cât și credibilitatea lor, probele neavând o valoare a priori stabilită de legiuitor, importanța acestora rezultând în urma aprecierii lor de organele judiciare consecutiv analizei ansamblului materialului probator administrat în mod legal și loial în cauză. În luarea deciziei supra existenței infracțiunii și vinovăției inculpatului, instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei și amânarea aplicării pedepsei se dispun doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Se poate observa că, din perspectiva denunțatorului, în condițiile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și acesta poate dobândi calitatea de martor protejat (în sens larg), caz în care disp.art.103 alin.(3) din C.p.p. devin aplicabile. În cazul în care denunțatorul nu dobândește calitatea de martor protejat (în sens larg), acesta putând fi audiat în calitate de martor, într-o procedură publică și contradictorie, cu respectarea dispozițiilor referitoare la audierea martorilor, este necesar a fi evaluată respectiva declarația inclusiv din perspectiva existenței unui interes în obținerea unui beneficiu sub aspectul propriei sale trageri la răspundere penală.

Or, în cauză, prin atribuirea aceleiași persoane atât a calității de martor cu identitate reală, cât și a celui de martor cu identitate protejată, precum și prin ascunderea calității de martor denunțator s-a urmărit eludarea dispozițiilor procedurale prin care s-au instituit unele limitări ale principiului liberei aprecieri a probelor (art.103 alin.(3) C.p.p.), dar și, așa cum s-a arătat și anterior, credibilizarea declarațiilor date de către Socol Irina inclusiv prin crearea în mod fals a unui alt mod de sesizare a organelor de urmărire penală (decat denunțul acesteia), pentru a nu se pune problema eventualului interes personal al său, ca element obiectiv în evaluarea valorii probatorii a declarațiilor date în cauză.

Privitor la modul și contextul în care pot fi valorificate aceste declarații ale martorilor cu identitate protejată și în ce măsură pot sta la baza trimiterii în judecată și respectiv a condamnării unei persoane, instanța, prin raportare la normele de drept intern și cele de drept internațional, retine următoarele:

Pentru Curtea de la Strasbourg noțiunea de „martor anonim” prezintă un sens autonom, mai larg decât în dreptul intern al statelor părți contractante. Este vorba de orice persoană care, deși nu a compărut la audieri, a depus declarații contra acuzatului într-un stadiu anterior al procedurii și ale cărei depoziții au fost utilizate de instanța națională pentru fundamentarea condamnării.

În consecință, având în vedere sensul autonom al noțiunii, poate avea calitatea de „martor anonim” persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) a făcut o declarație împotriva acuzatului în faza instrucțiunii preparatorii, fără ca acestea din urmă să fi avut posibilitatea de a testa fiabilitatea mărturiei;
- b) nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, acuzatul fiind privat de dreptul de a-i adresa întrebări în mod nemijlocit;
- c) declarația sa a avut un caracter determinant în condamnarea acuzatului. Potrivit jurisprudenței Curții, „martorii anonimi” pot fi împărțiți în două mari categorii. Prima categorie este reprezentată de persoana a cărei identitate nu a fost dezvăluită în fața acuzatului (cum ar fi martorul propriu-zis și investigatorul sub acoperire). A doua categorie este reprezentată de persoanele a căror credibilitate nu poate fi testată de către apărare în niciun stadiu al procesului penal, cu toate că identitatea acestora este cunoscută de către acuzat, în această ultimă categorie putând fi încadrați „martorul vulnerabil” și „martorul indirect”.

Deși la prima vedere, faptul de a recurge la declarații ale persoanelor care rămân anonime, apare ca fiind în antonimie cu exigențele unui proces echitabil, în sensul art.6 paragraful 1 din Convenție, așa cum a arătat Curtea de la Strasbourg în prima sa hotărâre în această materie „dacă apărarea ignoră identitatea unui individ pe care încearcă să-l interogheze”, riscă să fie privată de precizările care îi permit să stabilească dacă acesta este parțial ostil sau nedemn de încredere” și aceasta constituie „un handicap aproape insurmontabil” pentru apărare căreia îi vor lipsi „informațiile necesare pentru a controla credibilitatea martorului sau pentru a arunca o îndoială asupra acesteia”.

Cu toate acestea, recurgerea la martorii anonimi nu este, în mod necesar, contrară Convenției, utilizarea martorilor anonimi fiind compatibilă cu exigențele unui proces echitabil și cu principiul egalității armelor, dacă sunt respectate următoarele condiții:

- a) să existe motive suficiente de a conserva anonimatul martorului;
- b) procedura urmată în fața organelor judiciare să compenseze suficient dificultățile cu care se confruntă apărarea;
- c) condamnarea acuzatului să nu fie formată în mod exclusiv sau determinant pe declarații anonime;
- d) măsura păstrării anonimității martorului să fie justificată

Există diverse motive care pot fi invocate de către autoritățile naționale pentru limitarea exercitării drepturilor înscrise în art.6 parag.3 lit.d) din Convenție.

Însă, pentru justificarea acestor restricționări se impune ca autoritățile naționale să demonstreze în concret că în lipsa acestor ingerințe, suportate de către persoana acuzată, pot fi compromise interesele legitime ale martorilor.

O mărturie anonimă este admisibilă ca mijloc de probă în proces dacă acuzatul a avut o oportunitate adecvată de a interoga martorii acuzării și de a testa credibilitatea acestora într-o anumită fază a procesului penal, considerente reținute pentru prima dată în cauza *Unterpertinger v. Austria*.

Prin utilizarea unor asemenea declarații se încalcă dreptul la apărare al acuzatului, dacă acesta nu a avut, în niciun stadiu al procedurii anterioare, posibilitatea de a pune între constatat contestat în cauza *Delta v. Franța*.

Curtea de la Strasbourg a subliniat că, de regulă, audierea martorului trebuie să fie efectuată de către un judecător care cunoaște identitatea acestuia și care ar putea să facă o apreciere asupra caracterului rezonabil al motivelor invocate pentru păstrarea anonimatului, cât și asupra fiabilității mărturiei, așa cum a statuat în cauza *Kostovcki v. Olanda*, iar dacă apărarea nu a avut posibilitatea de a interoga în mod nemijlocit martorii acuzării în niciun stadiu al procesului penal, declarațiile acestora nu pot fi valorificate ca probe.

Totodată, Curtea din Strasbourg a subliniat în mod constant că în situația în care hotărârea de condamnare se întemeiază în mod exclusiv sau într-o măsură determinată pe depozițiile făcute de o persoană a cărei credibilitate nu poate fi verificată de către acuzat, drepturile apărării sunt limitate într-o măsură în care este incompatibilă cu garanțiile înscrise în art.6 din Convenție:

Rezultă, așadar că pentru a determina măsura în care a fost respectat dreptul la apărare, se examinează, în primul rând „greutatea” declarațiilor administrate fără respectarea exigențelor impuse de art.6 parag.3 lit.d) din Convenție.

În egală măsură, se reține că instanța de contencios constituțional a statuat prin decizia nr.802/5.12.2017 parag.29 că, dacă se constată în cursul judecății că s-a înfrânt principiul loialității probelor; chiar dacă s-a încheiat etapa camerei preliminare, instanța poate administra orice mijloc de probă și respectiv înlătura acele probe care au fost administrate cu încălcarea principiului loialității probelor.

Astfel, Curtea a constatat că nerespectarea interdicției absolute statuată în cuprinsul normelor procesual penale ale art.102 alin.(1) – potrivit căreia probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal - și a dispozițiilor art.101 alin.(1) – (3) din Codul de procedură penală privind interzicerea explicită a administrării probelor prin practici neloiale atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate și excluderea necondiționată a probei în faza camerei preliminare. De asemenea, Curtea a constatat, că o verificare a loialității /legalității administrării probelor, din această perspectivă, este admisă și în cursul judecății, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici /procedee neloiale / nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecății aceste aspecte. Altfel spus, probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecății din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă *iuris et de iure* că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită. De altfel, potrivit art.346 alin.(5) din Cod de procedură penală, doar probele excluse în camera preliminară nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.

Față de toate elementele anterior enunțate, Tribunalul apreciază că declarațiile martorilor cu identitate protejată (măsură asupra căreia a revenit motivat în cursul judecății), nu pot fi valorificate, încălcându-se flagrant atât dreptul la apărare al inculpatei, cât și dreptul la un proces echitabil în întregul său.

Sub aspectul contextului în care se susține de către Parchet că au fost comise faptele deduse judecății, Tribunalul reține următoarele: Inculpata Pătru Ana Maria a fost numită în funcția de vicepreședinte al Autorității Electorale Permanente prin Decretul Președintelui României nr. 155/01.03.2007, publicat în Monitorul Oficial nr. 155 din 05.03.2007, în conformitate cu dispozițiile art. 94 lit. c și art. 100 din Constituție și ale art. 27 alin. 5 din *Legea 373/2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și Senatului*.

Potrivit dispozițiilor art. 27 alin. 2 din *Legea 373/2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului*, în vigoare în momentul numirii în funcție a inculpatei, vicepreședinții Autorității Electorale Permanente au calitatea de demnitar și rang de secretar de stat.

Conform adresei nr. 31378/28.11.2016 a Autorității Electorale Permanente, în perioada 2009-2011, când inculpata Pătru Ana Maria deținea funcția de vicepreședinte al acestei instituții publice, în sarcina acesteia nu au fost stabilite de către președinte, prin ordin, atribuții în sensul celor arătate de art. 9, respectiv, art. 10 din *Hotărârea nr. 2/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Electorale Permanente*.

De asemenea, din aceeași adresă, mai rezultă că atribuțiile vicepreședintelui Autorității Electorale Permanente sunt stabilite prin lege și prin regulamentul de organizare și funcționare, iar pentru această funcție nu se întocmește documentul denumit “fișa postului”.

Potrivit art. 27 alin. 5 și 13 din Legea 373/2004, cât și actelor normative adoptate ulterior (*Legea 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale permanente, respectiv, Regulamentul de organizare și de funcționare a AEP, aprobat prin Hotărârea nr. 2/2007 a Birourilor reunite ale Camerei Deputaților și Senatului*) președintele AEP este ajutat de cei doi vicepreședinți, unul dintre aceștia putând prelua atribuțiile președintelui în lipsa acestuia, în condițiile în care a fost stabilit prin ordin. Totodată, potrivit art. 10 din Hotărârea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 2/2007 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Electorale Permanente, puteau fi stabilite atribuții în sarcina vicepreședinților, tot prin ordin al președintelui AEP: „*Vicepreședinții coordonează domeniile de activitate stabilite prin ordin al președintelui Autorității*”.

Referitor la prima infracțiune de trafic de influență și cea subsecventă de spălare a banilor, se susține în actul de sesizare că în perioada aprilie-iunie 2008, ANA MARIA PĂTRU, în calitate de vicepreședinte al Autorității Electorale Permanente – funcție cu rang de secretar de stat - a pretins de la reprezentanții SC SIVECO ROMÂNIA SA contravaloarea unui apartament și a primit, în cursul anului 2009, suma de 210.000 euro reprezentând contravaloarea imobilului-apartament cu nr. ... situat în mun. București, str., promițând în schimb că va susține derularea în bune condiții a contractului nr. 80703/25.04.2008 încheiat de SC SIVECO ROMÂNIA SA cu Autoritatea Electorală, precum și că va susține același agent economic pentru obținerea și derularea unor contracte viitoare cu instituția publică precizată, fapt care s-a și realizat.

Se mai susține că inculpata Pătru Ana Maria a disimulat adevărata natură a provenienței sumei de 210.000 euro și beneficiarul real al acestei sume, obținută ca urmare a săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prin folosirea, la solicitarea sa, a unui circuit financiar fictiv constând în derularea unor relații comerciale între SC SIVECO ROMÂNIA SA - SC INTRAROM SA - SC ANA CONSULTING SRL, respectiv, SC SIVECO ROMÂNIA SA - SC PETRIMEX TRADING SRL - SC ANA CONSULTING SRL, această ultimă societate, administrată de Pătru Florin Ștefan, soțul inculpatei, achiziționând totodată dreptul de uzufruct asupra imobilului-apartament cu nr. C 233 situat în mun. București, str. Zăgazului nr. 13-19, bl. Corp C, et. 2, Sector 1, obiect al infracțiunii de corupție menționată.

Potrivit parchetului aceste fapte sunt dovedite de următoarele mijloace de probă:

- **declarație martor Socol Irina ;**
- **declarație martor Sadoveanu Gheorghe;**
- **declarație martor Petrica Paul Viorel ;**
- **declarații martor cu identitate protejată Mocanu Denisa;**
- **declarație martor Robciuc Orest;**
- **înscrierile înaintate parchetului de către SC SIVECO ROMÂNIA SA prin adresa nr. 8606/27.10.2016 – din care rezultă că, în perioada anilor 2008-2009, pe de o parte, au fost derulate relații comerciale între S.C.SIVECO ROMÂNIA S.A. în calitate de furnizor de servicii IT și Autoritatea Electorală Permanentă, în calitate de beneficiar al acestor servicii, iar pe de altă parte, au fost derulate tranzacții între S.C. INTRAROM S.A., S.C. PETRIMEX TRADING S.R.L. și SC SADO ALINA IMPEX SRL, în calitate de furnizori și S.C. SIVECO ROMÂNIA S.A. în calitate de beneficiar.**

- **Înscrierile înaintate parchetului de către SC SADO ALINA IMPEX SRL prin adresa nr. 01/28.10.2016 - din care rezultă relațiile comerciale derulate de societatea menționată în cursul anului 2009 cu SC SIVECO ROMÂNIA SA, în calitate de beneficiar, respectiv, cu S.C. PETRIMEX TRADING S.R.L., în calitate de furnizor;**

➤ **Înscrisurile înaintate parchetului de către SC INTRAROM SA prin adresa nr. 564/01/08353 din data de 03.11.2016** – din care rezultă, pe de o parte, tranzacțiile derulate de SC INTRAROM SA în semestrul 2 al anului 2009 cu SC SIVECO ROMÂNIA SA, în calitate de beneficiar, iar pe de altă parte, tranzacțiile derulate de SC INTRAROM SA, în aceeași perioadă, cu SC ANA CONSULTING SRL, această ultimă societate având calitatea de furnizor de servicii;

➤ **raportul de constatare financiar-fiscală din data de 14.12.2016, întocmit de specialistul antifraudă din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești;**

➤ **declarațiile inculpatei Pătru Ana Maria.**

Din actele dosarului rezultă că în perioada 2008 – 2009 au existat raporturi comerciale între Autoritatea Electorală Permanentă și SC SIVECO ROMÂNIA SA, între cele două autorități fiind încheiate următoarele contracte.

1. Contractul de servicii înregistrat la S. C. Siveco România S.A. sub nr.(...) și la Autoritatea Electorală Permanentă sub nr.(...)

Obiectul contractului constă în “Servicii de programare de software de aplicație , cod CPV : 72212000-4 , conform graficului de realizare inclus în oferta tehnică , în perioada 2 mai-30 iunie 2008 “. Prețul convenit pentru îndeplinirea contractului , plătit prestatorului de către achizitor , conform graficului de plăți , este de 2.130.817 lei, la care se adaugă 19% TVA, respectiv 404.855 lei , valoarea totală a contractului fiind de 2.535.672 lei.

Ca urmare a derulării acestui contract, S. C. Siveco România S.A. a emis către Autoritatea Electorală Permanentă următoarele documente care atestă realizarea efectivă a lucrărilor consemnate în contract :

- **factura (...)**, din care 1.065.408,50 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A. , iar suma de 202.427,62 lei reprezintă valoarea T.V.A..

- **factura (...)**, din care 852.326,80 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A. , iar suma de 161.942,09 lei reprezintă valoarea T.V.A..

- **factura (...)**, din care 213.081,70 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A., iar suma de 40.485,52 lei reprezintă valoarea T.V.A.

2. Contractul de servicii nr.(...) înregistrat la S.C. Siveco România S.A. sub nr.(...).

Obiectul contractului îl constituie “Realizarea sistemului de proceduri și instrumente software de prelucrarea datelor și editarea de rapoarte necesare centralizării rezultatelor votării pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European “ , cod CPV: 72212000-4 “ , conform graficului de realizare inclus în oferta tehnică. Prețul convenit pentru îndeplinirea contractului, plătit de către achizitor, conform graficului de plăți, este de 1.412.632 lei la care se adaugă T.V.A. în sumă de 268.400 lei, astfel că valoarea totală a contractului a fost de 1.681.032 lei.

Ca urmare a derulării contractului nr. 91005/1/20.05.2009, S.C. Siveco România S.A. a emis către Autoritatea Electorală Permanentă următoarele documente care atestau realizarea efectivă a lucrărilor consemnate în contract:

- **factura (...)** din care 847.579,20 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A., iar suma de 161.040,05 lei reprezintă valoarea T.V.A..

- **factura (...)**, din care 565.052,80 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A., iar suma de 107.360,03 lei reprezintă valoarea T.V.A.

3. Contractul de servicii, înregistrat la S. C. Siveco România S.A. sub nr.(...) și la Autoritatea Electorală Permanentă sub nr.(...).

Obiectul contractului l-a constituit “Realizarea sistemului de proceduri și instrumente software de prelucrarea datelor și editarea de rapoarte necesare centralizării rezultatelor votării pentru alegerea Președintelui României”, cod CPV: 72212000-4”, conform graficului de realizare inclus în oferta tehnică. Prețul convenit pentru îndeplinirea contractului, plătit de către achizitor, conform graficului de plăți, este de 5.361.593 lei la care se adaugă T.V.A. în suma de 1.018.703 lei, astfel că valoarea totală a contractului a fost de 6.380.296 lei.

Ca urmare a derulării contractului nr.94180/2/26.10.2009, S.C. Siveco România S.A. a emis către Autoritatea Electorală Permanentă următoarele documente care atestă realizarea efectivă a lucrărilor consemnate în contract:

- **factura (...)** din care 2.793.130,00 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A., iar suma de 530.694,70 lei reprezintă valoarea T.V.A.;
- **factura(...)**, din care 2.568.463,00 lei reprezintă valoarea facturii exclusiv T.V.A., iar suma de 488.007,97 lei reprezintă valoarea T.V.A.;

Se susține de către parchet că inculpata, în calitate de vicepreședinte, ar fi pretins pentru atribuirea acestor contracte și pentru derularea lor în bune condiții, dar pentru derularea unor contracte viitoare Irinei Socol, reprezentantul SC SIVECO SA, să o sprijine financiar pentru achiziționarea unui apartament în București.

Privitor la această acuzație se poate observa că ea este formulată diferit în cuprinsul rechizitoriului, din perspectiva actului în vederea căruia s-ar fi pretins și primit respectivul folos. Astfel, în secțiunea în drept, dar și cu ocazia prezentării situației de fapt se arată că în perioada aprilie – iunie inculpata a pretins contravaloarea unui apartament, promițând în schimb că va susține derularea în bune condiții a **contractului nr(...)** încheiat de SC SIVECO ROMÂNIA cu Autoritatea Electorale Permanente, precum și că va susține același agent economic pentru obținerea și derularea unor contracte viitoare, pentru ca, tot în cadrul expunerii situației de fapt (rechizitoriul pag. 12 paragraful 2) să se arate că inculpata i-a pretins suspectei Socol Irina, reprezentantul SIVECO ROMÂNIA SA să o sprijine financiar pentru achiziționarea unui apartament în București pentru atribuirea celor trei contracte prezentate în rechizitoriu și încheiate în perioada anilor 2008 – 2009 (menționate și în cuprinsul hotărârii) și derularea lor în bune condiții, dar și pentru atribuirea și derularea unor contracte viitoare.

Se poate constata, pe lângă caracterul echivoc al acuzației din acest punct de vedere și anumite neconcordanțe sub aspect temporal. Astfel, din actele dosarului rezultă că apartamentul care ar constitui obiectul material al traficului de influență a fost achiziționat la sfârșitul anului 2009, respectiv la data de 04.12.2009. Din expunerea privind relația comercială dintre SC SIVECO ROMÂNIA SA, în calitate de furnizor de servicii IT și Autoritatea Electorală Permanentă, în calitate de beneficiar, derulată în perioada 2008 – 2009 și tranzacțiilor aferente rezultă că primul contract, cel menționat în acuzație, respectiv contractul de servicii înregistrat la SC SIVECO ROMÂNIA SA sub nr(...) și la Autoritatea Electorală Permanentă sub nr.80703/25.04.2008 s-a derulat, sub aspectul prestării serviciilor în perioada 2 mai – 30 iunie 2008 și din cel al plăților, conform facturilor emise, în perioada 10.06.2008 – 30.06.2008, deci cu mai mult de 1 an înainte de achiziționarea aceluși apartament.

De altfel, din analiza actelor referitoare la aceste contracte rezultă că doar ultimul dintre acestea corespunde temporal cu momentul încheierii contractului în baza căruia a fost dobândit apartamentul.

Mai mult decât atât, inculpata Pătru Ana Maria a susținut că a cunoscut-o pe Socol Irina în cursul anului 2009, aspect confirmat și de martora Bulacu Niculina (filele 103-104, vol.II dosar instanță) care a relatat chiar momentul în care cele două s-au cunoscut, respectiv „în anul 2009, după alegeri”.

Această relatare este pe deplin concordantă cu cele declarate de inculpata Pătru Ana Maria chiar din faza urmăririi penale, când a precizat că o cunoaște pe Irina Socol din perioada august – septembrie 2009, întâlnindu-se prima dată după un scrutin electoral.

Și din declarația dată de martora Udrea Elena- Gabriela (filele 45-46, vol.VIII dosar instanță), rezultă aspecte legate de relația de prietenie dintre Socol Irina și Pătru Ana Maria din anul 2009.

Poate cea mai mare relevanță o au chiar declarațiile succesive ale martorei Socol Irina. Astfel, în declarațiile date în cursul urmăririi penale a arătat că a cunoscut-o pe Pătru Ana Maria în anul 2008, aceasta fiind la acel moment vicepreședintele Autorității Electorale permanente. În denunțul din data de 21.10.2016(fila 98 vol.VI dosar instanță) a arătat că ar fi cunoscut-o pe Ana Maria Pătru în cursul anului 2007, prin intermediul unui prieten, pentru ca în anul 2009, în schimbul ajutorului acordat pentru atribuirea de către Autoritatea Electorală Permanentă în cadrul căreia era director general a unor contracte de prestări servicii către SC SIVECO ROMÂNIA SA să-i pretindă să achite contravaloarea unui apartament situat în (...)

În declarația detaliată dată în cursul cercetării judecătorești (filele 82-87 vol.VI dosar instanță), Socol Irina arată că a cunoscut-o pe Pătru Ana Maria în 2008 sau 2009, la momentul respectiv Siveco având contracte în derulare cu Autoritatea Electorală Permanentă. Totodată, martora precizează fără echivoc că respectivul contract cu Autoritatea Electorală Permanentă, care se derula la acel moment, fusese câștigat în mod legal în urma unei licitații și executarea acestuia, inclusiv sub aspectul plăților se realizase fără probleme.

În acest context se poate constata că există dubii serioase legate chiar de faptul că în anul 2008 inculpata Pătru Ana Maria și martora denunțătoare Socol Irina se cunoșteau și implicit de susținerea parchetului în sensul că inculpata Pătru Ana Maria ar fi sprijinit-o pe martora denunțătoare în derularea contractului (...) încheiat între Siveco România SA cu Autoritatea Electorală Permanentă, inclusiv prin luarea în considerare a celor declarate chiar de către martoră, în sensul că la momentul în care a cunoscut-o pe inculpata exista deja un contract între societatea pe care o reprezintă și Autoritatea Electorală Permanentă, contract care s-a derulat fără probleme, fiind achitate și plățile aferente acestuia.

De altfel, raportat la propriile sale susțineri, în sensul că până la acel moment nu recursese niciodată la astfel de practici, relațiile contractuale cu autoritățile statului decurgând în mod firesc, apare ca surprinzătoare și contradictorie ipoteza precizată ulterior, în sensul că s-a simțit obligată să se conformeze solicitărilor inculpatei, „întrucât așa erau vremurile”, fiind convinsă că aceasta avea capacitatea de a influența relația pe care Siveco o desfășura cu Autoritatea Electorală Permanentă.

Luând în considerare pozițiile adoptate de acuzare, pe de o parte și de apărare, pe de altă parte, Tribunalul constată că pe lângă realitatea obiectivă a contractelor derulate între Autoritatea Electorală Permanentă și SC SIVECO ROMÂNIA SA, inculpata a confirmat și faptul că Socol Irina a achitat contravaloarea apartamentului din str. Zăgazului.

Ceea ce este diferit prezentat se referă la titlul cu care s-a făcut plata, respectiv scopul pentru care au fost achitați banii aferenți prețului apartamentului.

Această împrejurare este esențială pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență, pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei Pătru Ana Maria și al cărei conținut instanța îl va analiza din perspectiva actualei reglementări, reținută în cauză potrivit art.5 C.pen.

Astfel, potrivit art.291 C.p., constituie infracțiunea de trafic de influență pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

În privința laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, din examinarea dispă.art.291 alin.(1) C.p. rezultă că elementul material îmbracă trei modalități normative alternative, respectiv: pretinderea, primirea sau acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine

sau pentru altul, fiecare dintre acestea fiind dublată de promisiunea intervenției pe lângă funcționarul public.

Indubitabil este vorba de acțiuni conjugate, de vreme ce legiuitorul apelează la conjuncția „și”, utilizând sintagma „și care promite (...)”.

Rezultă așadar că acțiunile de pretindere, de primire sau de acceptare a promisiunii nu au relevanță penală din perspectiva acestei infracțiuni - în absența promisiunii de intervenție. La fel, doar promisiunea, fără vreuna din cele trei acțiuni alternative, nu realizează elementul material al acestei infracțiuni.

Pe de altă parte, se observă că prevederea legală folosește noțiunea de „promisiune de determinare”, cu semnificația de acțiune complinătoare a elementului material. Așadar, accepția este de angajament ferm, de făgăduială neechivocă, expresă, având un obiectiv precis - determinarea la o anumită atitudine a funcționarului public - ceea ce exclude sensul de conduită implicită, dedusă din împrejurările în care a acționat o persoană.

Cu alte cuvinte, semnificația termenului „promisiune” din textul de lege incriminator este de „vorbă, cuvânt” - exprimată / exprimat prin viu grai - și nu de „tăcere”, care doar în mod excepțional și exclusiv în materie civilă este asimilată manifestării de voință exteriorizată (consimțământul).

Așadar, ideea promisiunii implicite este străină tipicității traficului de influență. Cu atât mai puțin ar putea fi acceptate acele situații în care organele judiciare prezumă existența promisiunii, dar nu din existența unui fapt cunoscut (dovedit ca atare), ci din presupunerea existenței acestuia din urmă, adică prezumție la prezumție, ceea ce duce la ficțiune.

Așa cum rezultă din jurisprudența CEDO, prezumțiile de fapt sunt admisibile doar în măsura în care sunt rezonabile, prezumă lucruri dificil sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată (cauza Salabiaku c. Franței, Hot din 07.10.1988); prezumțiile de fapt sau de drept sunt incompatibile cu prezumția de nevinovăție, cu condiția să fie rezonabile și proporționale cu scopul vizat (cauza Falk c. Olandei, Hot. din 19.10.2004), iar acestea trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină cont de gravitatea situației prezumate și să păstreze o limită pentru ca dreptul la apărare să poată fi exercitat (cauza Phillips c. Marii Britanii, Hot. din 5 iulie 2001).

Totodată, în sensul dispoziției legale analizate, autorul promite că îl va determina pe funcționarul public în sensul dorit de cumpărătorul de influență, ceea ce presupune că funcționarul respectiv nu luase încă decizia dezirabilă cumpărătorului de influență.

Se poate constata că în susținerea existenței „promisiunii de determinare” acuzarea se bazează exclusiv pe susținerile făcute de către martora denunțatoare Socol Irina, a cărei calitate reală a fost ascunsă de către Parchet, așa cum s-a prezentat și anterior.

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești, martora prezintă împrejurări ce nu se regăsesc în declarațiile sale inițiale, care au fost centrate în jurul obiectului acuzației concretizată în actul de sesizare, respectiv cea constând în pretinderea apartamentului și a autoturismului. Astfel, martora susține că inculpata i-ar fi cerut să îi achite diverse sume de bani, respectiv echivalentul unui comision de 10% din valoarea fiecărui contract pe care firma sa îl încheia cu Autoritatea Electorală Permanentă, bani pe care i-ar fi remis în numerar inculpatei, fără ca de față să fie vreo altă persoană. Ea mai arată că i-a plătit aceste sume inculpatei, ca de altfel și cele aferente prețului apartamentului și avansului pentru autoturism, cu titlu de „șpagă”, termen utilizat în mod repetat în cuprinsul declarației, explicând chiar, că atunci când a relatat organelor de urmărire penală că i s-a solicitat de către Pătru Ana Maria sprijin pentru achiziționarea apartamentului, ea înțelege că a fost vorba despre „șpagă, mită, foloase necuvenite”, la momentul respectiv considerând că acest lucru rezultă chiar din acea declarație, nefiind necesară o precizare suplimentară.

Martora a susținut totodată că „despre apartament și titlu real cu care au fost remise sumele de bani către Pătru Ana Maria în vederea achiziționării acestuia, a discutat cu Petronela Gogoșoiu, cu d-na notar și în linii mari și cu martorul Orest Robciuc (fila 84 vol.VI dosar instanță).

Se poate observa însă că niciunul dintre cei doi martori audiați în cauză, Petronela Gogoșoiu și Orest Robciuc (d-na notar public Melania Pop fiind decedată înainte de debutul cercetărilor) nu confirmă afirmațiile martorei.

Astfel, martorul Robciuc Orest (filele 123-124 vol.I dosar instanță) care și-a desfășurat activitatea în perioada 2008-2011 în cadrul Intrarom (societate implicată în circuitul financiar prezentat de parchet) a precizat, similar celor afirmate și în cursul urmăririi penale că nu are informații în legătură cu relația comercială dintre aceasta societate și societatea Ana Consulting (societate la care soțul inculpatei Pătru Ana Maria este acționar și care figurează ca parte în contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului).

De asemenea, martora Gogoșoiu Petronela (filele 271-272 vol.VI dosar instanță), director administrativ și de protocol în cadrul societății Siveco în anul 2009, a relatat doar că a avut o discuție cu d-na Socol Irina , care i-a spus că trebuie „să o ajute pe d-na Pătru să își cumpere o casă”, din respectiva discuție deducând că ajutorul trebuie să fie acordat de către firma Siveco. Într-o discuție ulterioară, d-na Socol i-a precizat că bugetul alocat pentru acea achiziție nu trebuie să depășească 150.000 de euro, discuție la care nu a mai participat o altă persoană.

De asemenea, martora a fost cea care a facilitat întâlnirea între Pătru Ana Maria și d-na notar Melania Popa, care se ocupa cu problemele firmei, însoțind-o ulterior pe inculpată la sediul biroului notarial în vederea încheierii actelor. A mai precizat că inculpata era preocupată ca actele să fie astfel întocmite încât să fie protejată în situația în care s-ar separa de soțul ei, aspect care confirmă și susținerile făcute de către inculpată.

Martora a declarat că nu cunoaște pe numele cui a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare, respectiv cine a figurat în calitate de cumpărător, iar despre plată, că soțul d-nei Pătru s-a deplasat împreună cu d-na notar la o bancă prin care s-a făcut transferul , precizând că nu a avut nicio discuție cu d-na Socol referitoare la acest aspect.

Martora nu confirmă nici susținerea Irinei Socol privitoare la faptul că apartamentul a fost amenajat de către un arhitect ale cărui servicii au fost plătite tot de Siveco, despre plata acestor servicii cunoscând d-na Petronela Gogoșoiu (fila 84 dosar instanță, vol.VI). Astfel, martora a declarat că, la solicitarea d-nei Socol a pus-o în legătură pe d-na Pătru cu arhitectul care s-a ocupat de amenajarea sediului firmei, însă nu știe cine anume a suportat costul lucrărilor de renovare (fila 271 verso, vol.VI dosar instanță).

Aspecte similare cu cele susținute de către Socol Irina se regăsesc însă în declarația martorului Sadoveanu Gheorghii (filele 120-122 vol.I dosar instanță) care, ca și Socol Irina este în realitate denunțator în cauză și care, similar cu acesta, nu a furnizat astfel de elemente anterior, în cursul urmăririi penale. Din actele dosarului rezultă că între Socol Irina și Sadoveanu Gheorghii este o relație apropiată, de încredere, acesta fiind angajat în perioada 2002 – 2016 în cadrul Siveco România.

Tribunalul observă, în ceea ce privește declarațiile pe care cei doi martori denunțatori le-au făcut în cursul cercetării judecătorești o amplificare a elementelor furnizate, de natură să întărească acuzațiile formulate împotriva inculpatei, pe care, de altfel, ei însăși le-au adus inițial la cunoștință organelor de urmărire penală, existând în cuprinsul acestora nu numai date ce nu au fost prezentate anterior organelor judiciare, dar și împrejurări ce sunt infirmate de restul probelor administrate în cauză.

Astfel, spre exemplu, martorul Sadoveanu Gheorghii a declarat în cursul cercetării judecătorești că Irina Socol i l-ar fi prezentat pe martorul Cernăianu Mihai, în contextul achiziționării autovehiculului Range Rover, spunând despre acesta că este partener de afaceri, că s-a deplasat împreună cu Cernăianu Mihai la show-room, unde contractul de vânzare cumpărare a fost încheiat pe numele său, ocazie în care ar fi fost prezentă și inculpata Pătru Ana Maria, precum și aceea că Cernăianu Mihai ar fi afirmat că are niște obligații față de d-na Pătru Ana Maria, toate aceste împrejurări fiind infirmate de către ceilalți martori, din declarațiile cărora rezultă că la acel moment Irina Socol și Mihai Cernăianu nici măcar nu se cunoșteau.

Astfel, martorul Robciuc Orest, în declarația dată la 16.10.2017, a arătat că a fost solicitat de Irina Socol privitor la posibilitatea de a achiziționa un autoturism în regim de

leasing pe una din firmele la care era acționar unic, context în care aceasta i-a dat un număr de telefon al unei persoane pe care trebuia să o contacteze în vederea stabilirii detaliilor legate de această problemă. Sunând la acel număr și întâlnindu-se cu persoana respectivă l-a cunoscut martorul Cernăianu Mihai. Martorul a precizat însă, în mod expres, că la momentul la care Irina Socol i-a dat numărul de telefon, aceasta nu îl cunoștea pe Mihai Cernăianu, martorul fiind cel care le-a făcut cunoștință celor doi la câțiva ani de la acel moment, aspect confirmat și de martorul Cernăianu Mihai.

De asemenea, martorul Cernăianu Mihai a arătat în declarația dată la același termen de judecată că l-a cunoscut pe Sadoveanu la show-room, în contextul în care s-a deplasat acolo împreună cu martora Andrei Elena, verișoara inculpatei, pe numele căreia s-a încheiat contractul pentru autoturism.

De altfel, acest martor a afirmat că la momentul în care inculpata Pătru Ana Maria i-a solicitat ajutorul în vederea achiziționării unui autoturism similar cu cele deținute de firmă sa nu avusese nicio problemă și respectiv nicio discuție cu d-na Pătru legată de Ministerul Economiei (instituție în cadrul căreia se susține de către acuzare că are fi intervenit inculpata pentru martor). Martorul a precizat că „afirmația consemnată în declarația consemnată la 31.10.2016 și aflată în ultimul alineat al paginii 2, în sensul că la începutul anului 2011 mi-a fost solicitat acest sprijin de către doamna Pătru Ana Maria, în considerarea promisiunilor de sprijin făcute în mod constant de către aceasta, nu are legătură cu conduita anterioară acelu moment a dnei Pătru, în contextul în care până atunci nu au existat discuții de această natură, ci s-a referit la sprijinul pe care d-na Pătru Ana Maria i l-a solicitat în ansamblul legat de acel autovehicul, solicitare care s-a făcut în mai multe etape” (fila 125 verso, vol.I dosar instanță).

Deși declarația acestui martor este destul de ezitantă, de multe ori încercând să se eschiveze în a se pronunța privitor la titlu cu care i-a remis inculpatei banii pentru autoturism, martorul a arătat totuși că la început a perceput solicitarea ca pe un împrumut, pentru ca apoi să susțină că ar fi avut percepția (creată însă după ce a fost în audiența obținută prin intermediul inculpatei) că banii ar reprezenta o plată pentru serviciul care i-a fost făcut. Ceea ce a precizat însă fără echivoc este că: d-na Pătru Ana Maria nu i-a solicitat niciodată explicit să-i dea acei bani sau că aceștia ar reprezenta o plată conformă sprijinului pe care i l-a acordat și că aceasta nu i-a pretins în momentul în care s-a oferit să-i acorde acel ajutor să-i dea ceva în schimb, arătând că dacă d-na Pătru Ana Maria i-ar fi condiționat de o plată sprijinul și ajutorul pe care i l-a dat ar fi încetat relațiile cu ea (fila 126 verso, vol.I dosar instanță).

Față de poziția neechivocă a martorului rezultă cu certitudine că nu a existat nicio condiționare din partea inculpatei la momentul în care l-a sprijinit pe acesta să obțină o audiență la Ministrul Economiei, respectiv vreo promisiune de intervenție din partea acesteia cu ocazia solicitării de ajutor în vederea achiziționării autoturismului, chiar și percepția subiectivă afirmată de martor fiind ulterioară momentului în care funcționarul pe lângă care s-a promis că se va interveni a îndeplinit actul respectiv.

Față de această împrejurare se constată că, legat de această a treia infracțiune de trafic de influență, nu se poate considera că acțiunile inculpatei au relevanță penală.

În ceea ce privește cea de a doua infracțiune de trafic de influență, care ar avea ca obiect material avansul plătit pentru autoturism, cumpărătorul de influență fiind tot Socol Irina, din perspectiva probatoriului administrat rezultă serioase dubii că sursa acelei plăți ar fi Irina Socol.

Astfel, despre autoturism inculpata a susținut în mod constant că a reprezentat un cadou din partea martorului Cernăianu Mihai, susțineri confirmate de martorii audiați în cauză la propunerea acesteia, dar și de către martorul din lucrări Robciuc Orest care a declarat în fața instanței (fila 124 vol.I dosar instanță) că inclusiv la momentul ascultării sale în faza de urmărire penală avea convingerea (percepția) că autoturismul a fost achiziționat de dl. Cernăianu, percepție pe care și-a format-o în urma discuțiilor purtate cu Mihai Cernăianu. În acest context a precizat că cele consemnate în declarația de la urmărirea penală, în sensul că aflat că mașina a fost achiziționată de Irina Socol pentru Pătru Ana Maria nu sunt reale, fiind însă posibil să fi făcut o astfel de susținere pe fondul oboselii, în contextul în care audierea sa

a durat mai multe ore și pe parcursul acesteia, deși nu i s-a sugerat să facă susțineri contrar voinței sale, i s-a reproșat că ar cunoaște mai multe lucruri pe care nu vrea să le declare. Martorul confirmă și faptul că Mihai Cernăianu avea o afecțiune și o apreciere deosebită față de inculpată, susținând astfel declarațiile mult mai categorice ale martorilor apărării, care au detaliat aspecte legate de relația dintre inculpată și martorul Mihai Cernăianu, de natură a justifica gestul acestuia.

Și din discuția purtată de inculpata Pătru Ana Maria cu martora Socol Irina premergător reținerii sale (a cărei înregistrare se regăsește la dosar, așa cum s-a precizat și în prima parte a expunerii prezentei hotărâri) rezultă că respectiva mașină a fost primită de la Mihai Cernăianu.

În cuprinsul discuției, redată în transcrierile efectuate atât de parchet, cât și de apărare, ale căror neconcordanțe au fost lămurite în urma audierii înregistrării în ședința din 23.09.2019, apar în mod repetat afirmații ale inculpatei Pătru Ana Maria (care nu avea cunoștință la acel moment că este înregistrată), necontrazise de către Socol Irina care efectua înregistrarea cu ajutorul dispozitivului pus la dispoziție de către lucrători din cadrul DNA) în sensul că mașina a fost primită de la Cernăianu Mihai

„Mă duc să spun adevărul. Domne, eu asta știu. Mihai i-a plăcut de mine, voia să aibă o relație cu mine, mi-a făcut cadou această mașină”.

„Uite că acum mi-am adus aminte. Norocul că i-a făcut prin bancă. Noroc că i-a făcut și aia (martora Andrei Elena, verișoara inculpatei) a retras banii prin bancă. Da ! O fi folos necuvenit, dar l-am pus eu să mi-o cumpere? M-a și surprins. Și mi-a adus-o prietenul lui care vorba aia, deci nu . Doi ani, trei ani s-a ținut omul acesta după mine. Trei ani. Mi-a mâncat sufletul. Poate n-au fost banii lui, nu știu cine a fost. Dar nu l-am ajutat cu nimic.”

Este de remarcat privitor la acest ultim fragment că în transcrierea realizată de DNA (deși parchetul nu a înțeles inițial să folosească această înregistrare ca mijloc de probă), se consemnează în mod neconform realității în loc de „da, o fi folos necuvenit, dar l-am pus eu să mi-o cumpere?”, „Da! O fi fost de la tine, dar l-am pus eu să mi-o cumpere?” (a se vedea încheierea de ședință din data de 23.09.2019, fila 154 verso, vol.VII dosar instanță).

Privitor la achitarea de către Cernăianu Mihai a mai multor sume de bani în contul martorei Andrei Elena deschis la BCR – Sucursala Sector 1 București, au fost depuse la dosar ordinele de încasare, numerar din datele de 31.08.2011 (suma de 7000 euro); 29.08.2011 (suma de 9000 euro); 30.08.2011 (suma de 9000 euro), 26.08.2011 (suma de 7000 euro), 25.08.2011 (suma de 8000 euro), 24.08.2011 (suma de 10.000 euro) și 23.08.2011 (suma de 10.000 euro), deci un total de 60.000 de euro (filele 144.152 , vol. VII dosar instanță).

În ceea ce-l privește pe martorul Sadoveanu , prin intermediul căruia se susține că s-ar fi plătit avansul pentru mașină, inculpata afirmă în aceeași discuție că nu l-a cunoscut. De asemenea, o întreabă pe Socol Irina „Și dacă te întreabă cu mașina, tu nu vezi că nici nu știi? Voi mi l-ați dat pe Sadoveanu ală ca să fie ... ca să dea avansul (...) Măi Irina!”, replica Irina Socol fiind :” Pe bune mă Ana! Păi dar eu de unde să știu? Am zis hai să te întreb pe tine”.

De asemenea, pentru a justifica declarațiile incriminatoare pe care Sadoveanu le-ar fi făcut împotriva ei, Irina Socol îi răspunde inculpatei la întrebarea :”Dar pe acesta , pe Sadoveanu de ce l-a luat ? Pe ce l-ar fi luat?” următoarele :”Fiindcă în disjuncția pe cele 68 de firme (probabil disjungerea), în rechizitoriul nostru dacă te uiți la sfârșit, procurorul Matei”.

De altfel, se poate observa că singură problemă pe care inculpata o consideră că ar putea să existe, în perspectiva unor cercetări privitoare la relația sa cu Irina Socol, o reprezenta apartamentul , fără însă să afirme niciun moment că acesta i-ar fi fost dat în schimbul promisiunii de ajutor. Cu evidență, încă de la momentul achiziționării aceluși apartament, în contextul în care inculpata ocupa funcția de vicepreședinte al Autorității Electorale Permanente, instituție care avea relații comerciale cu firma Siveco România, atât ea, cât și Socol Irina aveau interesul de a ascunde proveniența banilor pentru evitarea oricărei suspiciuni, însă existența unei astfel de situații nu poate conduce în mod automat, în lipsa unor probe veridice, la concluzia că remiterea s-a făcut cu titlu susținut de către parchet.

Se poate observa, inclusiv din discuția anterior menționată, că martora Socol Irina a fost cea care a contactat-o pe Ana Maria Pătru, în vederea stabilirii unei relații cu aceasta,

fiind interesată să cultive o astfel de relație cu o persoană pe care o definește chiar ea ca fiind o persoană importantă (vezi declarația martorei Gogoșoiu Petronela în cursul cercetării judecătorești – fila 271 – vol.VI dosar instanță), cu relații în mediul oamenilor politici influenți, în denunțul din data de 07.10.2016 spunând despre Pătru Ana Maria că „este o apropiată a numiților Radu Berceanu, Adriean Videanu și Valentin Pătrășcanu” (filele 101, vol.VI dosar instanță). Interesul Irinei Socol este confirmat și de susținerile martorei Gogoșoiu Petronela, director în cadrul societății condusă de către aceasta, care a declarat în fața instanței că a fost trimisă de mai multe ori de către d-na Socol la Ana Maria Pătru pentru a-i solicita ajutor în vederea stabilirii unor relații cu potențiali clienți (instituții de stat), sens în care îi și punea la dispoziție pliante de prezentare a firmei pentru a le distribui cunoștințelor sale (filele 271 verso – 272 vol.VI, dosar instanță).

De asemenea, martora Udrea Elena Gabriela a relatat că Irina Socol a solicitat inculpatei Pătru Ana Maria să stabilească o întâlnire comună, întâlnire în cadrul căreia Irina Socol i-a propus sponsorizarea unor evenimente viitoare organizate de Ministerul Turismului (fila 46 vol.VII dosar instanță).

Și în discuția dintre Irina Socol și Pătru Ana Maria, aceasta din urmă amintește de mai multe ori despre o chestiune în care ar fi fost implicată și o anume „Elena”, aspect pe care Socol Irina încearcă să-l evite în acea discuție.

Departa de a credibiliza nejustificat apărările inculpatei (care au de altfel, un substanțial suport probator), ceea ce cu siguranță nu poate face instanța este aceea de a suplini prin prezumții inconsistența probatoriului administrat în condiții de legalitate și loialitate de către acuzare, respectiv lipsa unor probe veridice, care să ateste cu caracter de certitudine că remiterea sumelor de bani de către Socol Irina către Pătru Ana Maria s-a făcut în schimbul promisiunii acesteia că va interveni în susținerea intereselor martorei denunțatoare, legat de contractele pe care firma Siveco le derula cu Autoritatea Electorală Permanentă.

În consecință, Tribunalul apreciază că în cauză nu s-a făcut dovada comiterii de către inculpata Pătru Ana Maria a unor fapte care să întrunească toate cerințele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență, constatare valabilă în cazul tuturor celor trei infracțiuni de trafic de influență pentru care s-a dispus trimiterea acesteia în judecată.

Sub aspectul celor două infracțiuni de spălare a banilor reținute în actul de sesizare în sarcina inculpatei Pătru Ana Maria se constată că sumele privitor la care s-ar fi disimulat adevărata natură a provenienței, au fost obținute ca urmare a săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență ce formează obiectul judecării în prezenta cauză.

În cazul infracțiunii de spălare a banilor, situația premisă ce decurge cu claritate din norma de incriminare constă în existența unui bun care provine din săvârșirea unei infracțiuni anterioare (cunoscută în limbajul juridic sub diverse denumiri: infracțiunea predicat, infracțiunea principală, infracțiunea primară). Fără această situație premisă infracțiunea de spălare a banilor nu poate fi concepută, fiindcă ar fi lipsită de obiectul ei material. Se poate spune că această infracțiune este o infracțiune subsecventă (delictum subsequens) astfel încât are un obiect material ce derivă din comiterea unei infracțiuni principale /predicat. Astfel spus; deși are un caracter autonom, spălarea banilor are ca situație premisă săvârșirea unei alte infracțiuni generatoare de venituri ilicite.

Din perspectiva standardului de probă a infracțiunii predicat, în norma de incriminare se constată că au fost respectate implicit prevederile art.9 par.5 din Convenția de la Varșovia, în sensul că nu constituie, de principiu, condamnarea pentru infracțiunea predicat o condiție pentru incidența infracțiunii de spălare a banilor.

Deși practica judiciară este constantă în a atribui infracțiunii de spălare a banilor un caracter autonom, existența acesteia nefiind condiționată de pronunțarea unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile, se retine deopotrivă că „în situația în care nu există o condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile instanța investită cu soluționarea cauzei privind infracțiunea de spălare de bani nu trebuie doar să suspecteze că bunurile provin din activitatea infracțională, ci și să aibă certitudini în acest sens”. (Decizia penală nr.16/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Sub acest aspect , în practica judiciară a instanței supreme s-a apreciat, cu titlu de exemplu , că :”pentru a dispune condamnarea cu privire la infracțiunea de spălare de bani, trebuie să existe un act subsecvent, executat **după consumarea infracțiunii predicat**, care să permită dobândirea bunului sau disimularea provenienței acestuia.

De asemenea; pentru a se putea reține săvârșirea infracțiunii de spălare de bani este necesar și totodată suficient să se constate, de către organele judiciare, că elementele constitutive ale infracțiunii predicat sunt întrunite în totalitate. (Înalta Curte de Casație și Justiție , Secția Penală, Decizia penala nr.411/A/2017 pronunțată în 28.11.2017).

Intr-o altă speță, instanța supremă a arătat că „infracțiunea de spălare a banilor poate subzista în condițiile în care nu a intervenit condamnarea prealabilă a autorilor infracțiunii primare” precizând însă totodată că „instanța investită cu judecarea infracțiunii de spălare a banilor este obligată, în virtutea rolului activ, să verifice în baza probatoriului administrat în cauză existența condițiilor de vinovăție cu privire la săvârșirea infracțiunilor care au produs sumele de bani supuse ulterior spălării” (este cu siguranță o situație în care nu a existat o investire concomitentă atât pentru infracțiunea predicat și cât pentru cea a spălării banilor, ca în cauza de față) – Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, Decizia Penala nr.609/19.02.2014).

Tribunalul constată că pentru a se reține situația premisă esențial este ca fapta respectivă să fie o infracțiune, adică o faptă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, privitor la care să fie întrunite toate cerințele prevăzute de textul de incriminare.

Ca atare, raportat la împrejurarea potrivit căreia în ceea ce privește infracțiunile de trafic de influență , Tribunalul apreciază cu nu sunt întrunite condițiile de existență, concluzia care se impune este aceea că nici în cazul infracțiunilor de spălare a banilor, infracțiuni subsecvente, nu se poate reține ca fiind realizată situația premisă obligatorie, ceea ce atrage neîndeplinirea condițiilor de tipicitate specifice infracțiunii de spălare a banilor.

Pentru aceste considerente, Tribunalul în temeiul disp. art. 396 alin. (1) și (5) Cod procedură penală și al disp. art. 16 alin. (1) lit. b) C.p.p va dispune **achitarea inculpatei PĂTRU ANA-MARIA (...)** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen. , **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen., **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen, **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen. și **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen.

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. b) Cod procedură penală va **constata că inculpata Pătru Ana-Maria a fost reținută în data de 15/16.11. 2016 și arestată preventiv și la domiciliu** în perioada 16.11.2016-17.02.2017.

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. c)Cod procedură penală va **ridica măsura asigurătorie** instituită prin Ordonanța procurorului nr. 308/P/2016 din data de 07.12.2016 prin care s-a dispus indisponibilizarea prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, ce fac obiectul infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, precum și asupra altor bunuri mobile și imobile deținute de către inculpata Pătru Ana Maria, până la concurența sumei de 275.000 euro sau echivalentul acesteia în lei, măsură adusă la îndeplinire, astfel cum rezultă din procesele verbale de aplicare a sechestrului asigurător aflate la dosarul cauzei (vol. 14-dup, filele 102-112).

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. e) Cod procedură penală rap. la art. 275 alin. (3) Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

În temeiul disp. art. 396 alin. (1) și (5) Cod procedură penală și al disp. art. 16 alin. (1) lit. b) C.p.p dispune **achitarea inculpatei PĂTRU ANA-MARIA** (...) sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen. , **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen., **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen, **trafic de influență**, prev. de art. 291 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen. și **spălare a banilor**, prev. de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplic. art. 5 alin. (1) C.pen.

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. b) Cod procedură penală **constată că inculpata Pătru Ana-Maria a fost reținută în data de 15/16.11. 2016 și arestată preventiv și la domiciliu** în perioada 16.11.2016-17.02.2017.

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. c) Cod procedură penală **ridică măsura asigurătorie** instituită prin Ordonanța procurorului nr. 308/P/2016 din data de 07.12.2016 prin care s-a dispus indisponibilizarea prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, ce fac obiectul infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, precum și asupra altor bunuri mobile și imobile deținute de către inculpata Pătru Ana Maria, până la concurența sumei de 275.000 euro sau echivalentul acesteia în lei, măsură adusă la îndeplinire, astfel cum rezultă din procesele verbale de aplicare a sechestrului asigurător aflate la dosarul cauzei (vol. 14-dup, filele 102-112).

În temeiul disp. art. 404 alin. (4) lit. e) Cod procedură penală rap. la art. 275 alin. (3) Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.01.2020.

PREȘEDINTE,
Brîndușa Elena Gheorghe

GREFIER,
Adriana Vasilescu

Red.Jud.BGE/20.01.2020
Dact.FO/20.01.2020